

Ἡ πατρὶς ἀποσταμένη,
ἀπὸ Καρναβάλων κότους
νέα γλύντια περιμένει
κι' ἀπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου.

Θίλει θαύματα θαυμάτων
κι' ἀρχηγείας στρατευμάτων,
θίλει καὶ ραγάτ - λουκούμι
καὶ νερά μὲ τὸ τουλούμι.

Θίλει νέους ἀστυνόμους,
διεθνεῖς σιδηροδρόμους,
θίλει γάβαρα καὶ φουσκαις,
ἀλλὰ θίλει καὶ ζκουσκαις
χαδμαριών κι' αὐγοταριών,
κι' ἄλλο δευτέρο ταξίδι.
Μάρκων Πίλων ψαρμαχών,
καὶ μαρούλια μὲ τὸ ζῦδι.

Θίλει στίβους καὶ κόνιστρας,
καὶ λαλούμενα κι' ὄρηστρα,
θίλει γδούπους, θίλει βρόμους,
θίλει Μαραθονοδρόμους.

Θίλει πάντα κι' ἥρφα μὲ προμάχων μαυσιλαῖα,
κι' ἀνοικτὰς Ἀκαδημίας κι' ἀθάνατων μεγαλεῖα,
θίλει κι' ἄλλα, θίλει κι' ἄλλα,
καὶ γαλόνια γιὰ φρυγάλα,
κι' ἓνα σῶμα λαστιχίνο γλαστὴ γὰ τὸν τεντώνη
καὶ τῆς μύγιας γὰ σκοτώνη.

Θίλει Σύνταγμα γεμάτο μὲ θεομῶς ἀκηλιδώτους,
θίλει κι' ἄρμα Καρναβάλου μὲ σκερτώντας Πιερότους,
μὰ καὶ στίβηνα κοτιώνων
καὶ ταγάρη ψωμοζῆτη,
τέλος Κίρκυραν καὶ Τήνον
καὶ Ζωρζή Δρομοκαίτη.

Κὼν τὰς ἐξέδρας τὰς οεπτὰς κυτῶ τοῦ Κομητάτου
τοῦ ὀμορπιστάτου,
κὼν μὲ τὸ στόμα κεχρῆνὸς τὰς ἐδρας σὰς θαυμάζω,
καὶ γιὰ τῆς ὀρῶ συγκρίνησις ὀμοίαν δοκιμάζω.

Ἐρέτος πάλιν ὀργασμὸς φιλόπατρις θ' ἀφρίση,
καὶ μάθετε περιχάρεις τὸ ἔσπρικο μαντάτο...
τῆς Λαύρας τὴν πανηγύριον θὰ τὴν πανηγύριση
τοῦ Καρναβάλου τοῦ τρελλοῦ τοῦ μέγα Κομητάτο.

Ἄρματλοι τῶν ἐξεδρῶν θὰ συμπανηγύρισουν,
καὶ θὲθγουνε μὲ τὸ κερὶ
νὰ ψίχνουνε φρι φρι,
μῆπως εὐρών ἀγωνιστὰς γιὰ νὰ τοὺς τριγυρίσουν.

Θὰ πᾶν ἰδῶ, θὰ πᾶν ἐκεῖ, θὰ πάρουν τὰ βουὰ,
θ' ἀντιλαθῶσουν ἄρματα μὲ πρωτακούστους κρότους,
κι' ἂν ζῶντανοὺς ἀγωνιστὰς ὄν εὐρών πουνεθὰ
θὰ κάνουν τέτοτους μερικούς ἀπὸ τοὺς Πιερότους.

Ἴσως καὶ χαρτοπόλεμος νὰ μὲς κορώθῃ πάλιν
ὕπευθυμιζών τὴν κλεινήν τῶν προπατόριον πάλην,
θὰ κοσμηθῶν μὲ σεραπνὴν μαρμάρων ἀνδράντας,
ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη χλακομῶς, ποὺ θὰ φραζῶν πάντες,

καὶ πιθανὸν νὰ βραβευθῶν κι' ἐκείνοι τῶν συγχρόνων,
ὄπου γενοὺν ἐπιτυχῶς μακρὰ σικιά προγόνων.

Ἦ τῶν ἐνδόξων ἡμερῶν ἐνδοξοτάτ' ἡμέρη!...
θὰ ὄρουν καὶ τὸ λάβαρον τῆς Λαύρας τῶν πέρα,
κι' ὑπὸ τοὺς ἦχους κουδουγιῶν καὶ αἰστῶρων καὶ κροτάλων
ἴστους ὄρμους θὰ περιερίθῃ μετὰ συμβόλων ἄλλων.

Ἦ δὲ κυρίαρχος λαὸς, ὁ πάντοτε πικλόραξ,
συγγίον τὸν Καρναβάλον μὲ τὴν πομπὴν τῆς Λαύρας,
ὡς ἱθιτικὸν παλλάδιον αὐτὸν θὰ συμβόλιση,
ἐκείνης δὲ τὰ σύμβολα θὰ τὰ καρναβαλίση.

Κι' ὅπταν φλογίζομενος
καὶ καρναβαλιζόμενος,
καὶ χαρτοστεφανοῦμενος καὶ χαρτοστεφανώνων
κυτάζῃ κτήσιον Τσοσόβων τὴν γῆν τῶν Μακιδόνων,
τότε θὰ ἴπῃ τρικλιζωντας μ' αὐτοὺς ποὺ τὸν μεθᾶνε:
επάλι μὲ χρόνια, μὲ κικρούς, πάλι ἴσικῃ μὲς θάνατι.

Τοιαῦτα κι' ἄλλα σήμερον προαναγγέλλω χαίρων
ἴστο σώμα τῶν πατέρων,
κι' ἐπευχομαι θερμώτατα μὲ συντριβὴν ψυχῆς
ὁ κύριος Καρναβάλος τῆς νέας ἐποχῆς
κι' εἰς ταυτηνὴ τὴν αἰθῶσαν συχὰ νὰ παραστήκῃ
προστάτης κραταιότατος παντός ντελαχρῆστικῆ.

Ναί, κύριε Καρναβάλε, καὶ μετ' αὐτῶν γενοῦ
πρὸς νέαν διασκέδασις καὶ τέρψιν τοῦ κοινού.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Τοῦ νομισματολόγου μας τοῦ θαυμαστοῦ καὶ μόνου,
τοῦ Γηγάκου τοῦ Σβορόνου,
βιβλίον περιποιούσαντο ἀπὸ τὰ κλασικὰ,
ποὺ γράφει τὰ νομίσματα τὰ Βυζαντινὰ,
κι' ὁ Φασουλῆς ὁ παραλῆς κι' ὁ νομισματογόνμων
ἀπ' ὅλα τὰ νομίσματα, ποὺ λήμπουν εἰς τὸν τόμον,
κι' ἀπὸ τὰ Μανωλάτα τοῦ κι' Ἰλλοσεληγάτα
ποθεῖ τῆς νέας χρήσεως τὰ Ναπολεονάτα.

Ποικίλον ἐξεδθῆ καὶ καλλιτεχνικόν
τοῦ Γερασιόμου Βόκου τοῦ Περιόδικον,
μ' εὐπρέπειαν, μὲ χάρην, μὲ τῆγην κι' εὐρωστίαν,
πωλεῖται δὲ ἴστου Βιάμπεργ, ἴστου Μπίκ καὶ ἴσῃ α' Ἐ-
[στίαν.

Τοῦ «Σκὶν Ζόρζ» Ἐνοδοχέων ἴστου Σταδίου τὴν ὄδον,
ἀριθμὸς σεραπνῆντες, ποὺ θαυμάζει πᾶς ἰδῶν.
Τρελλὰ τὰ δοματία του, τὸ φαγὶ τοῦ γεγὰ σου δίνει,
περιποίησις σπανία καὶ φιλοκαλίας πλούτη,
κι' ὁ πολυπειρος Βοτέας θαυμαστῶς τὸ διευθίνει,
πουναι πράκτωρ καὶ ἴσῃ πλοῦτα τοῦ γνωστοῦ Χατζή-Δαούτη.

Εὐγενίας τῆς Ζωγράφου, τῆς Λογίας δεσποινίδος,
εσὶρὰ τρίτη νεωτάτων
καὶ κομφῶν διηγημάτων,
ἀνταξίον τῆς ἀβραῆς τῆς καλλιπεύς γραφίδος.

Τὸ γραφετον τοῦ Ρωμηοῦ καὶ καλ, παραπίπα πατριώτου,
ἀριθμὸς τριανταετρία, εἰς τὸν ὄρμον τοῦ Διδότου.